

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: GŽ-1441/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Ksenije Dimec, kao predsjednice vijeća, Ive Smokvina Dadasović kao sutkinje izjaviteljice i Larise Gačanin kao članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Denisa Drežnjaka iz Završje Podbelsko, Završje Podbelsko 128, OIB: 42603435805, radi provedbe jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, odlučujući po žalbi vjerovnika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Šunić i Lisec iz Zagreba, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Varaždinu pod posl. br. Sp-1326/2023 od 28. siječnja 2025., na sjednici vijeća održanoj 27. travnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Croatia osiguranje d.d. Zagreb kao neosnovana, te se potvrđuje rješenje Općinskog suda u Varaždinu pod posl. br. Sp-1326/2023 od 28. siječnja 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem prvostupanjskog suda u točki I) izreke otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Denisa Drežnjaka iz Završje Podbelsko (dalje: potrošač), dok je u točki II) izreke zaključen predmetni postupak stečaja, a toč. III) izreke je oslobođen potrošač preostalih obveza u odnosu na vjerovnike Eos Matrix d.o.o. Zagreb i Croatia osiguranje d.d. Zagreb.

2. Protiv citiranog rješenja žalbu podnosi vjerovnik Croatia osiguranje d.d. Zagreb (dalje: vjerovnik) iz svih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11,

148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, dalje ZPP), koji propis se primjenjuje na temelju odredbe čl. 10. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017 i 36/2022, dalje SZ) i čl. 79. o. Zakona o stečaju potrošača (NN 100/15 i 67/18, dalje ZSP).

3. U žalbi vjerovnik u bitnom navodi da je pobijano rješenje nezakonito i neosnovano jer da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo iz čl. 4 i čl. 79.g ZSP-a, odnosno da je pogrešno utvrdio da potrošač nema imovine koja bi se mogla unovčiti. Navodi da se potrošač ne može smatrati poštenim, da je isti u radnom odnosu i da mu se isplaćuje plaća, te da isti nema svojstvo potrošača u odnosu na njegovo potraživanje koje se temelji na čl. 90. Zakona o obveznim odnosima, odnosno subrogaciji. Ističe i da je pobijano rješenje nerazumljivo i proturječno čime da je počinjena bitna povreda odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a. Predlaže preinačiti pobijano rješenje na način da se odbije prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, odnosno podredno ukine.

4. Žalba nije osnovana.

5. Na temelju ocjene provedenih dokaza, sud prvog stupnja utvrđuje da je Financijska agencija (dalje: FINA), dana 11.12.2023. podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, da potrošač nije dostavio suglasnost za provođenjem tog postupka, niti popis imovine slijedom čega da se smatra da je suglasan, da iz Očevidnika kojeg vodi FINA proizlazi da neprekidna blokada potrošač na dan 28.01.2025. (dan donošenja predmetnog rješenja) traje 1561 dana, te da ima evidentirane osnove za plaćanje (aktivne osnove), čije nenaplaćene glavnice ukupno iznose 2.347,07 eura, odnosno manje od 2.654,46 eura slijedom čega da su ispunjene pretpostavke za provedbu postupka iz čl. 79.a st. 2. ZSP-a.

6. Također prvostupanjski sud utvrđuje da su navodi vjerovnika Croatia osiguranja, istaknuti tijekom postupka neosnovani jer da, iako se radi o tražbini koja je prešla na vjerovnika kao osiguratelja tražbine banke po predmetnom kreditu, ista proizlazi iz pravnog posla – ugovora o kreditu kojeg je potrošač sklopio s Raiffeisenbank Austria d.d. kao kreditorom, s naznakom da se radi o nenamjenskom kreditu (čl. 6. Ugovora), i bez ikakve naznake da je taj ugovor sklopljen u obavljanju bilo kakve djelatnosti navedene u čl. 4. ZSP, već da je štoviše za potrošača navedeno da je zaposlen kod "Montaža N. Vinodol, vl. Josip Jovanović", iz čega da je očigledno da je potrošač zaposlen kod druge fizičke osobe i da predmetni ugovor o kreditu nije sklopio u okviru obavljanja neke svoje poslovne i druge djelatnosti na tržištu, već upravo kao potrošač.

7. Isto tako prvostupanjski sud utvrđuje da iz pribavljenih podataka o imovini potrošača, proizlazi da potrošač ima otvoren transakcijski račun na kojem sredstva nisu izuzeta od prisilne naplate, te da je račun blokiran (dakle na njemu se provodi ovrha), kao i jedan zaštićeni račun kod banke na kojem računu su sredstva u potpunosti izuzeta od ovrhe, kao i da je potrošač tijekom 2022. ostvario dohodak od nesamostalnog rada – plaću u iznosu od 44.800,00 kn, tijekom 2023. u iznosu od 6.009,09 eura, a tijekom 2024. u iznosu od 8.820,00 eura, te da je u razdoblju od 2022. do 2024. ostvario primitke s osnova nagrada za radne rezultate, s osnova paušalnih naknada za podmirivanje troškova smještaja i prehrane radnika, te s osnova naknade

plaće za vrijeme spriječenosti i s osnova prigodnih nagrada (božićnica, naknada za godišnji odmor i sl.). Nadalje da je potrošač ostvarivao dohodak od imovine i imovinskih prava i to tijekom 2022. u iznosu od 1.542,60 kn, tijekom 2023. u iznosu od 94,60 eura i tijekom 2024. u iznosu od 176,20 eura. Međutim, kako da se ovdje radi o novčanim sredstvima koja se uplaćuju na račun potrošača, te koja su kao takva predmet ovrhe na novčanim sredstvima (što je vidljivo i iz činjenice da su računi potrošača blokirani), osim onih primanja (ili dijelova primanja) koja su izuzeta od ovrhe po odredbama Ovršnog zakona, sud zaključuje da ne postoji posebna imovina potrošača iz koje bi se u ovom postupku mogli namiriti vjerovnici.

8. Nadalje prvostupanjski sud utvrđuje da su prema dostavljenim podacima na potrošača bila registrirana motorna vozila (Rover 400, godina proizvodnje 1998. i teretni automobil Fiat Fiorino, godina proizvodnje 1988.) koja da su objavljena prije više od 10 godina, to da se ne radi o imovini iz koje bi se mogli namiriti stečajni vjerovnici u ovom postupku.

9. Slijedom navedenog prema stavu prvostupanjskog suda u predmetnom slučaju ispunjene su zakonske pretpostavke za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, pa kako da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kn, to da postoje uvjeti propisani odredbom čl. 79.g. st. 1. ZSP-a za istovremeno otvaranje i zaključenje postupka, zbog čega odlučuje kao u toč. I) i II) izreke pobijanog rješenja, te temeljem čl. 79.g. st. 4. ZSP-a oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike iz čl. 79. a. ZSP-a.

10. Pazeći po službenoj dužnosti na postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 365. st. 2. u svezi čl. 381. ZPP-a, uz daljnju primjenu čl. 10. SZ-a, te čl. 23. i čl. 79.o. ZSP-a, ovaj sud nije utvrdio postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. ZPP-a. Također nije počinjena niti bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a na koju ukazuje žalitelj, jer odluka nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

11. Isto tako, pravilno je i potpuno utvrđeno činjenično stanje, te je pravilno primijenjeno materijalno pravo.

12. Naime, prema odredbi čl. 2. ZSP-a cilj tog zakona je da se pošten potrošač oslobodi od obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima (st 1.) dok je st. 2. istog članka propisano da se poštenje potrošača utvrđuje prema njegovu ponašanju prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača, te prema njegovom ponašanju tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja u skladu sa odredbama toga zakona. Ocjena je li potrošač pošten ili nije pošten u smislu čl. 2. st. 2. ZSP-a ovisi o utvrđenjima u svakom konkretnom slučaju, pri čemu je sud dužan uzeti u obzir ponašanje konkretnog potrošača u odnosu na kojeg je postupak pokrenut.

13. U konkretnom slučaju potrošač nije dostavio suglasnost za provođenjem postupka, niti popis imovine, pa se temeljem čl. 79.c st. 4. i 5. ZSP-a smatra da je suglasan sa postupkom i da je izjavio da nema imovine iz koje se mogu namiriti njegovi vjerovnici.

14. Protivno tumačenju vjerovnika, ovaj sud drži da pasivnost potrošača u vidu toga da nije dostavio popis imovine, ne znači automatski da se radi o nepoštenom potrošaču. Naime, u situaciji kada se potrošač ne očituje na poziv FINE iz čl. 79. b ZSP-a, pa se smatra da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom na temelju odredbe čl. 79. c st. 2. ZSP-a, ne primjenjuje se zakonska presumpcija o nepostojanju ovršive imovine potrošača, već u tom slučaju sud prvog stupnja utvrđuje da li potrošač ima ovršive imovine ili nema (vanjskim provjerama ili iz dokaza koje dostave vjerovnici) pa ako utvrdi da potrošač ima ovršivu imovinu čija je vrijednost manja od 10.000,00 kn, otvoriti će i zatvoriti jednostavni postupak stečaja potrošača i osloboditi potrošača od preostalih obveza.

15. U konkretnom slučaju iz stanja spisa proizlazi da je sud prvog stupnja sukladno čl. 79.c. st.2. ZSP-a, izvršio sve potrebne provjere radi utvrđenja postojanja eventualne imovine potrošača, pa i primitka po osnovi plaće i ostalih naknada iz rada, kao i dohotka od imovine, ali je isto tako utvrdio da su ta novčana primanja potrošača predmetom ovrhe (zbog čega su potrošaču računi blokirani), te je pravilno zaključio da se iz te imovine vjerovnici ne bi mogli namiriti.

16. Pri tom valja istaknuti da činjenica da potrošač ima stalna primanja (plaću), sama za sebe ne predstavlja prepreku za donošenje rješenja iz odredbe čl. 79.g st. 1. ZSP, već je sud dužan u svakom konkretnom slučaju, obrazložiti zašto smatra da je, unatoč utvrđenim primitcima, vrijednost potrošačeve imovine manja od 1.327,23 eura i to na temelju slobodne ocjene, a vodeći pri tom računa o zaštiti dostojanstva potrošača, a što je prvostupanjski sud u konkretnom slučaju i učinio.

17. Nadalje, suprotno žalbenim navodima pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da tužitelj ima status potrošača jer iz stanja u spisu ne proizlazi da bi predmetni ugovor o kreditu zaključio u svrhu obavljanja neke svoje poslovne i druge djelatnosti na tržištu.

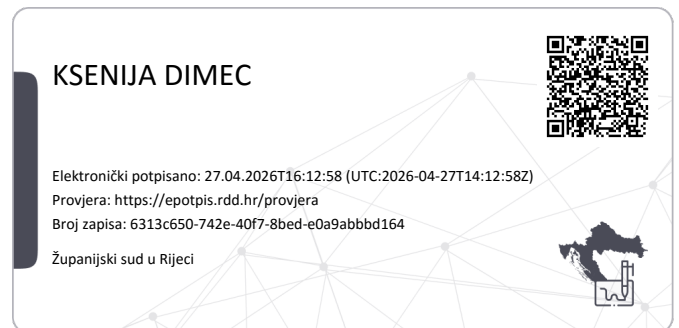
18. Vezano za žalbene razloge da potraživanje osnove vjerovnika potječe iz prava, koja su temeljem ugovora o osiguranju subrogacijom prešla na njega, a ne iz pravnog posla sklopljenog sa potrošačem, ističe se da iz stanja u spisu proizlazi da se predmetna osnova temelji na tražbini Raiffeisen bank d.d. (kao treće osobe) prema potrošaču temeljem neplaćenih dospjelih potraživanja iz ugovora o kreditu sklopljenog između banke kao kreditora i potrošača kao korisnika kredita, a koja je tražbina temeljem ugovora o osiguranju subrogacijom prenesena na vjerovnika kao osiguratelja, posljedično čemu je vjerovnik stupio u pravni položaj u kojem je bila banka.

19. Dakle, činjenica da se osnova vjerovnika temelji na subrogaciji iz ugovora o osiguranju, sama po sebi ne upućuje na zaključak da se radi o tražbini koje se potrošač ne može osloboditi u jednostavnom postupku stečaja potrošača, već se ta osnova ima smatrati pravnim poslom potrošača i trgovca, obzirom da je vjerovnik kao osiguratelj subrogacijom stupio u pravni položaj trgovaca (banke) posljedično čemu je potrošač zadržao i prema njemu kao novom vjerovniku isti status tj. status potrošača. Stoga su žalbeni navodi u tom smislu neosnovani.

20. Slijedom navedenog, a primjenom odredbe čl. 380. toč. 2. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Rijeci, 27. travnja 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:
Ksenija Dimec

Broj zapisa: **9-30887-37289**

Kontrolni broj: **0b05f-9981b-28cdf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.